

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/29101, 08/29102, 08/29103 en
08/29104 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 5 september 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

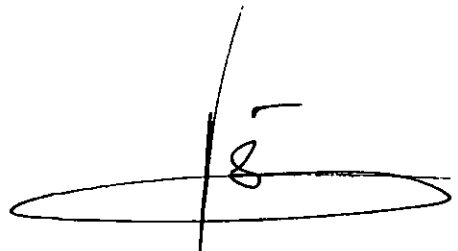
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 september 2008

284-473.

Verzonden: 30 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningsrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
AWB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

Datum uitspraak: 5 september 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
verzoekster.

geboren op
v-nummer
verzoeker,
beiden van Armeense nationaliteit,
gezamenlijk te noemen: verzoekers,
gemachtigde mr. drs. I.J. Blijdorp,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 12 augustus 2008 heeft verweerder de aanvragen van verzoekers van 6 augustus 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Deze besluiten zijn bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekers hebben daartegen op 12 augustus 2008 beroep ingesteld. Verzoekers mogen de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschriften van 12 augustus 2008 hebben verzoekers verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op de beroepen is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

11/9

Registratienummers: AWB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
AWB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

2

De openbare behandeling van de verzoeken heeft plaatsgevonden ter zitting van 29 augustus 2008. Verzoekers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.A.M. Janssen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit – de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen – te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
4. Bij de beoordeling betreft de voorzieningenrechter de volgende feiten. Verzoekers hebben eerder, te weten op 13 december 2005, aanvragen ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluiten van 28 november 2006 heeft verweerder deze aanvragen afgewezen. Deze rechtbank en nevenzittingsplaats heeft op 9 augustus 2007 de tegen voornoemde besluiten ingestelde beroepen gegrond verklaard en de besluiten vernietigd. Bij uitspraak van 22 januari 2008 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) het door de staatssecretaris van Justitie ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, voornoemde uitspraak van 9 augustus 2007 vernietigd en de ingestelde beroepen alsnog ongegrond verklaard.
5. Aan de onderhavige aanvragen hebben verzoekers blijkens de toelichtingsbrief van hun gemachtigde alsmede de verslagen van het gemoord inzake nieuwe feiten en omstandigheden, het volgende ten grondslag gelegd. Verzoekers stellen dat zij vanwege de Azeri-achtergrond van de echtgenoot, dan wel de ex-echtgenoot, van verzoekster behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep die bescherming behoeft in de zin van artikel 29, aanhef en onder b, van de Vw 2000. In dit verband hebben zij gewezen op de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 11 januari 2007 inzake Salah Sheekh en het daarop gebaseerde beleid. Voorts stellen verzoekers zich op het standpunt dat zij voldoen aan de voorwaarden voor een buiten schuld vergunning, welk standpunt is onderbouwd met een tweetal verklaringen van respectievelijk het Armeense consulaat en de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM).
6. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat verzoekers niet behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep. Verzoekers hebben geen nieuwe feiten en omstandigheden ingebracht op grond waarvan zij alsnog in het bezit zouden moeten worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Voorts hebben verzoekers niet aangetoond dat het voor hen onmogelijk is om terug te keren naar Arminië. Het standpunt dat verzoekers staatloos zijn en nimmer de Anneetse nationaliteit hebben gehad wordt door verweerder niet gevolgd. Verzoekers komen

Registratienummers: AWB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
 AWB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

3

derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier op grond van het buiten schuld beleid.

7. Hiermee kunnen verzoekers zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verweerder is onvoldoende ingegaan op hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht ten aanzien van het behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep. Ten onrechte heeft verweerder gesteld dat de beleidswijziging niet op verzoekers van toepassing is.

Verzoekers voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een buiten schuld vergunning. Zij hebben zich gewend tot de IOM voor facilitering van het vertrek en deze organisatie heeft aangegeven niet in staat te zijn hun vertrek te realiseren. Daarenboven is om bemiddeling van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) verzocht. Het Armeense staatsburgerschap hebben verzoekers nooit gehad en uit de brief van het consulaat blijkt dat alleen Armeense staatsburgers in het bezit worden gesteld van een reisdocument.

8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

9. De voorzieningenrechter stelt allereerst vast – onder verwijzing naar het onder rechtsoverweging 4 weergegeven eerdere procesverloop – dat de onderhavige aanvragen dienen te worden aangemerkt als aanvragen in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

10. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

11. In vaste jurisprudentie van de Afdeling is uitgemaakt dat artikel 4:6 van de Awb blijkens de wetsgeschiedenis niet ziet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld.

12. Eerdergenoemd Salah Shoekh-arrest is voor verweerder aanleiding geweest nieuwe beleidsregels op te stellen. Deze beleidswijziging is opgenomen in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire van 30 juli 2007, nummer 2007/19 (WBV 2007/19). De voorzieningenrechter begrijpt hetgeen naar voren is gebracht over het behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep aldus dat verzoekers daarmee een beroep hebben willen doen op voornoemd beleid als zijnde een wijziging van recht. Desgevraagd heeft de gemachtigde van verzoekers ter zitting het voorgaande bevestigd. De voorzieningenrechter overweegt dienaangaande als volgt.

13. Uit het op het Salah Shoekh-arrest gebaseerde beleid zoals neergelegd in WBV 2007/19 volgt dat een reëel en individueel risico op een behandeling strijdig met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden wordt aangenomen indien:

a. de vreemdeling behoort tot een kwetsbare minderheidsgroep in zijn land van herkomst; en (...).

14. Teneinde WBV 2007/19 aan te merken als een voor verzoekers relevante wijziging van recht dient aldus aannemelijk te worden gemaakt dat verzoekers behoren

Registratienummers: AWB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
 AWB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

4

tot een kwetsbare minderheidsgroep. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekers hierin niet zijn geslaagd. Daarbij is het volgende redengevond.

15. In haar vorige procedure heeft verzoekster in het nader gehoor verklaard dat haar beide ouders van Armeense afkomst zijn. In onderhavige procedure heeft verzoekster geen andersluidend standpunt ingenomen. Derhalve is niet in geschil dat verzoekster zelf eveneens van etnisch Armeense afkomst is.

Verzoeker, de zoon van verzoekster, heeft in de vorige procedure aangegeven niets te weten over zijn vader dan wel zijn afkomst. Derhalve is niet bekend of hij naast de Armeense afkomst een Azeri-achtergrond heeft.

Over de echtgenoot dan wel ex-echtgenoot van verzoekster, niet zijnde de vader van verzoeker, is verklaard, zo blijkt uit het rapport van het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden, dat hij een Armeense vader had. Zijn moeder had een Azeri-achtergrond.

16. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoekers hun standpunt dat WBV 2007/19 voor hen een relevante wijziging van recht is, baseren op de omstandigheid dat een kind is uit een gemengd huwelijk.

17. In WBV 2008/16 is het asielbeleid ten aanzien van Armenië opgenomen. In dit WBV heeft verweerder niet aangegeven dat etnisch gemengde gezinnen dan wel kinderen uit een etnisch gemengd huwelijk als een kwetsbare minderheidsgroep aangemerkt dienen te worden. Blijkens dit WBV kunnen zij aanspraak maken op het Armeense staatsburgerschap, aangezien etnische Armenen dit voor zichzelf en voor hun directe familieleden kunnen aanvragen, ook als deze familieleden niet etnisch Armeens zijn. Voor de stelling dat verzoekers behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep zijn in dit beleid geen aanknopingspunten te vinden.

18. Ten aanzien van de stelling dat onduidelijk is op grond waarvan verweerder tot het oordeel is gekomen dat Azeri's niet zijn gekwalificeerd als kwetsbare minderheidsgroep wordt het volgende overwogen.

19. De voorzieningenrechter stelt voorop dat verweerder – anders dan verzoekers stellen – niet het standpunt heeft ingenomen dat Azeri's niet als een kwetsbare minderheidsgroep kunnen worden aangemerkt. Verweerders conclusie ziet immers – zo blijkt uit het besluit van 12 augustus 2008 – uitsluitend op etnisch gemengde gezinnen dan wel kinderen uit een etnisch gemengd huwelijk. Voor zover verzoekers hebben willen stellen dat onduidelijk is waarom laatstgenoemde groep niet wordt aangemerkt als kwetsbare minderheidsgroep is van belang dat blijkens WBV 2008/16 de beleidsconclusies in die landenparagraaf zijn gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van maart 2008 over de situatie in Armenië zoals verweerders gemachtigde ook ter zitting heeft aangegeven. In dit ambtsbericht staat over nakomelingen uit gemengde gehuwelijken dat er voorbeelden zijn van personen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg of een baan hebben bij de overheid (pagina 32). Ook zijn er zonen uit gemengde huwelijken die in het Karabachse leger gediend hebben. Voorts blijkt uit datzelfde ambtsbericht dat de afgelopen jaren geen informatie bekend is geworden die zou duiden op vervolging van Azeri zijdens de overheid of intolerantie van de kant van de Armeense bevolking jegens hen (pagina 64). De voorzieningenrechter begrijpt dat laatstgenoemde informatie ook ziet op kinderen van gemengd gehuwden. Dit is af te leiden uit de in het ambtsbericht daaraan voorafgaande zin waarin wordt vermeld dat nog slechts enkele honderden etnische Azeri in Armenië verblijven, waaronder vooral ouderen, vrouwen en kinderen van gemengde gehuwden.

Registratienummers: AWB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
AWB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

5

Verzoekers standpunt dat uit de UNHCR-position-papers van 2004 over de positie van mixed marriages blijkt dat Azeri partners vervolgd worden en problemen ondervinden gerelateerd aan hun etniciteit kan niet slagen. Verzoekers hebben dit rapport niet overgelegd, noch is aangegeven op welk onderdeel van dit rapport wordt gedoeld. Verzoekers hebben voorts gesteld dat verweerder – anders dan in WBV 2008/16 – in Tussentijds bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2003/50 nog uitgebreid heeft stilgestaan bij het aannemen van vluchtelingenschap, terwijl de ambtsberichten van maart 2003 en maart 2008 dezelfde informatie bevatten. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter mist deze stelling evenwel feitelijke grondslag. In het ambtsbericht van 2008 is immers – anders dan in het ambtsbericht van maart 2003 – opgenomen dat de afgelopen jaren geen informatie bekend is geworden die zou duiden op vervolging van Azeri zijdens de overheid of intolerantie van de kant van de Armeense bevolking jegens hen.

20. Uit het voorgaande volgt dat niet aannemelijk is gemaakt dat verzoekers behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep. WBV 2007/19 is voor verzoekers derhalve geen relevante wijziging van recht. Nu door verzoekers overigens geen nieuwe feiten en veranderde omstandigheden zijn gesteld heeft verweerder onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking de aanvraag mogen afwijzen.

21. Omtrent de ambtshalve weigering van verweerder om verzoekers geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken' te verlenen, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

21. Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, worden verleend onder de beperking 'vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken'.

22. Het door verweerder gevoerde beleid ten aanzien van vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken is neergelegd in paragraaf B14/3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Ingevolge dit beleid dient de vreemdeling, om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het zogenoemde buiten schuld beleid, zich te wenden tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst en eventuele landen van eerder verblijf. De vreemdeling komt in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar toegang zal worden verleend; en
2. hij heeft zich gewend tot de IOM voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stolt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
3. hij heeft verzocht om bemiddeling van de DT&V bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
4. er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden

Registratienummers: A WB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
A WB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

6

die zich op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en

5. hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

(...) Ad 4. Hierbij moet gedacht worden aan een verklaring van de ambassade waarin staat dat betrokkene niet in het bezit zal worden gesteld van een vervangend reisdocument, hoewel er niet getwijfeld wordt aan de door betrokkene opgegeven identiteit en nationaliteit.

23. Met de overgelegde verklaring van het Armeense consulaat hebben verzoekers niet aangetoond dat zij Nederland niet kunnen verlaten. Uit deze verklaring volgt niet meer dan dat certificering van het staatsburgerschap en daarmee de afgifte van een Armeens reisdocument niet plaatsvindt zonder overlegging van een origineel identiteitsbewijs met foto.

De stelling in de in de beroepsgronden ingelaste zienswijze dat verzoekers het Armeens staatsburgerschap niet bezitten en nooit hebben gehad is onvoldoende onderbouwd en laat zich niet goed rijmen met de verklaring van verzoekster in het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden dat zij wel Armeens staatsburger is geweest, maar dat haar staatsburgerschap haar is ontnomen (pagina 5). Bovendien heeft verzoekster tijdens het nader gehoor in haar vorige procedure verklaard dat zij in het bezit was van een Armeens paspoort en dat verzoekers met dat paspoort Armenië zijn uitgereden (pagina 3 en 5).

24. Reeds omdat verzoekers niet voldoen aan de in rechtsoverweging 21 opgenomen vierde voorwaarde heeft verweerder – gelet op het cumulatieve karakter van deze voorwaarden – de afgifte van een verblijfsvergunning onder de beperking 'vrecmdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' kunnen weigeren. Hetgeen overigens door verweerder is overwogen en daartegen zijden verzoekers is aangevoerd behoeft daarom geen bespreking meer.

25. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Gelet hierop dienen de verzoeken te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: A WB 08/29102, 08/29104 (verzoeken)
A WB 08/29101, 08/29103 (beroepen)

7

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart de beroepen ongegrond;

wijst de verzoeken een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeke en in het openbaar uitgesproken op 5 september 2008 in tegenwoordigheid van mr. R. Barzilay als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP
05 SEP 2008

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

-2-

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellanten door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

"Uit het voorgaande volgt dat niet aannemelijk is gemaakt dat verzoekers behoren tot een kwetsbare minderheidsgroep. WBV 2007/19 is voor verzoekers derhalve geen relevante wijziging van recht. Nu door verzoekers overigens geen nieuwe feiten en veranderde omstandigheden zijn gesteld heeft verweerder onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking de aanvraag mogen afwijzen"

Toelichting:

Cliënten hebben een beroep gedaan op de uitspraak van Salaah Sheekh van het EVRM met betrekking tot de dreigende mensenrechtenschending van mensen die behoren tot een kwetsbare minderheidsgroepering binnen een land, en op het daaruit voortgekomen nieuwe Nederlandse beleid.

Verweerder en de rechtbank miskennen allereerst dat het nieuwe Nederlandse beleid zoals genoemd in de zienswijze en in de toelichting op de aanvraag, nieuw recht behelst en alleen al om die reden niet kan leiden tot een 4:6 beoordeling. De toepasbaarheid en de mogelijke gevolgen van dit nieuwe beleid voor cliënten, dienen integraal beoordeeld te worden – niet marginaal binnen 4:6.

Anders dan de rechtbank overweegt op deze plaats, vormt het nieuwe beleid WBV 2007/19 dat is voortgekomen uit de Salaah Sheik uitspraak van het EHRM, wel degelijk een relevante wijziging van recht voor cliënten.

Verder hebben verweerder en de rechtbank miskend, dat – en in welke mate – cliënten problemen hebben gehad in Armenië vanwege hun Azeri familielid.

Op geen moment hebben cliënten gesteld of betoogd dat zij zelf Azeri zijn of als zodanig aangemerkt moeten worden. zij zijn Armeens en geboren uit Armeense ouders. Maar om die reden hebben ze geen problemen ondervonden.

Cliënten hebben steeds betoogd dat zij zelf problemen hebben vanwege het Azeri bloed in hun familie. Zoals in de zienswijze en in de gronden van beroep uiteen gezet, is de Azeri bevolkingsgroep in Armenië, als gevolg van de oorlog bijna geheel uitgeroeid, vermoord, en verjaagd. Van enkele honderd duizenden Azeri's voor de oorlog, zijn nu nog slechts enkele tientallen over. Op een bevolking van 3 miljoen Armeniërs. Dat de Azeri bevolkingsgroep – of bevolkingsgroepje – een kwetsbare minderheid behelst in Armenië, lijkt daarmee (alleen al getalsmatig) wel gegeven.

-3-

Op het moment dat mensen uit die etnische groep - danwel mensen die daarmee kennelijk worden gelijkgesteld, worden vervolgd en lastiggevallen - dan moet op grond van Salaah Sheik eerder dan voorheen, worden aangenomen dat er sprake zal zijn van een onaanvaardbare dreiging van schending van 3 EVRM.

Verweerder en de rechtbank hebben dit miskend.

Cliënten zijn vluchteling in de zin van het Verdrag althans in de zin van 3 EVRM, en zij behoren als zodanig te worden toegelaten.

In ieder geval dient deze aanvraag inhoudelijk beoordeeld te worden, en dienen de overgelegde documenten nader onderzocht te worden. Van een 4:6-situatie zonder rechtens relevante nova is geen sprake. Deze aanvraag dient inhoudelijk beoordeeld te worden.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank als volgt:

21

Omtrent de ambtshalve weigering van verweerder om verzoekers geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vreemdeling die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken" te verlenen, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

(...) (...)

22.

... 4) er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; (...)

(...) (...)

24

Reeds omdat verzoekers niet voldoen aan de in rechtsoverweging 21 [moet zijn: rechtsoverweging 22, nuut LB] opgenomen vierde voorwaarde heeft verweerder - gelet op het cumulatieve karakter van deze voorwaarden - de afgifte van een verblijfsvergunning onder de beperking "vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" kunnen weigeren".

-4-

Toelichting:

Cliënten stellen zich op het standpunt dat, gezien al hetgeen zij bij de aanvraag, bij de zienswijze en bij de aanvullende gronden van beroep hebben aangedragen, wel degelijk zich alle inspanningen hebben getroost die van hen verwacht mogen worden.

Cliënten hebben zich gewend tot de Armeense Ambassade met het verzoek om afgifte van documenten, en zij hebben het antwoord van de Ambassade overgelegd.

Ook zijn zij bij het IOM geweest en hebben ze het IOM gevraagd om hulp bij het verkrijgen van documenten. Ten bewijze van dit bezoek hebben ze het kaartje overgelegd aan verweerder dat ze bij die gelegenheid bij het IOM ter hand was gesteld.

Tot slot hebben cliënten ook verweerder gevraagd om bemiddeling bij een presentatie, dit alles ter verkrijging van documenten.

Cliënten hebben voldaan aan de voorwaarden van het beleid.
Er was en is geen sprake van een grond of reden om hen niet in bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier buiten schuld.

De overweging als zou in het geval van cliënten geen sprake zijn van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat cliënten buiten hun schuld niet kunnen vertrekken, is onjuist en kan niet gevolgd worden.

De verklaringen van cliënten omtrent het ontbreken van documenten in het verleden, hun inspanningen jegens de Ambassades en het IOM en de IND om alsnog documenten te verkrijgen, en de medewerking die cliënten in dit verband altijd betoond hebben jegens de Nederlandse staat, kunnen enkel leiden tot het oordeel dat in dit geval juist wel sprake is van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan de buiten schuld situatie kan worden aangenomen.

De rechtbank heeft dit miskend.

CONCLUSIE

Reden waarom appellanten, cliënten U, Eidelachtbaar College, verzoeken:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren,
- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;

-5-

Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.

A large, stylized handwritten signature in black ink, written over the typed name 'L.J. Blijdorp'. The signature consists of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

L.J. Blijdorp